

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 5.6.2018
COM(2018) 399 final

2018/0221 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υποβολή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρότασης για την τροποποίηση των παραρτημάτων 2 και 3 της συμφωνίας για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας (AEWA).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Η συμφωνία για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας

Η συμφωνία για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας (AEWA) αποσκοπεί στη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών και των ενδιαιτημάτων τους στην Αφρική, την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή, την Κεντρική Ασία, τη Γροιλανδία και το Καναδικό Αρχιπέλαγος.

Η συμφωνία AEWA, που εκπονήθηκε στο πλαίσιο της Σύμβασης για τα Αποδημητικά Είδη (CMS) και διέπεται από το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), διασφαλίζει τη συνεργασία διάφορων χωρών και της ευρύτερης παγκόσμιας οικολογικής κοινότητας, με σκοπό την υλοποίηση συντονισμένων δράσεων για τη διατήρηση και τη διαχείριση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών σε όλη τη μεταναστευτική τους ακτίνα.

Η συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1999. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος της εν λόγω συμφωνίας από την 1η Οκτωβρίου 2005¹. Επί του παρόντος, υπάρχουν εβδομήντα εφτά συμβαλλόμενα μέρη, σαράντα ένα από την Ευρασία (συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ) και τριάντα έξι από την Αφρική.

Η οδηγία 2009/147/EK περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (οδηγία για τα πτηνά)² ενσωματώνει στο δίκαιο της Ένωσης τις δεσμεύσεις που ορίζονται στη συμφωνία. Η οδηγία για τα πτηνά αφορά τη διατήρηση όλων των ειδών πτηνών που ζουν εκ φύσεως σε άγρια κατάσταση στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών, στο οποίο εφαρμόζεται η συνθήκη. Καλύπτει την προστασία, τη διαχείριση και τον έλεγχο των ειδών αυτών και θεσπίζει κανόνες για την εκμετάλλευσή τους.

1.2. Η διάσκεψη των μερών

Η διάσκεψη των μερών αποτελεί το κύριο όργανο λήψης αποφάσεων σχετικά με τη συμφωνία. Έχει την αρμοδιότητα να ανασκοπεί τα παραρτήματα της συμφωνίας και συνέρχεται ανά τριετία.

Η έβδομη διάσκεψη των μερών της συμφωνίας θα πραγματοποιηθεί στη Νότια Αφρική από τις 4 έως τις 8 Δεκεμβρίου 2018.

Σύμφωνα με το άρθρο X, παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας, τυχόν προτάσεις για τροποποίηση των παραρτημάτων της συμφωνίας διαβιβάζονται στη γραμματεία της

¹ Απόφαση 2006/871/EK του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005, για τη σύναψη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας. ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 24.

² ΕΕ L 20 της 26.01.2010, σ. 7

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:020:0007:0025:EN:PDF>

συμφωνίας το αργότερο 150 ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης της διάσκεψης των μερών, ήτοι την 7η Ιουλίου 2018.

1.3. Οι προτάσεις της Κροατίας και της Ιταλίας

Η Κροατία και η Ιταλία πρότειναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παραρτήματος 2 της συμφωνίας, στο οποίο είναι εγγεγραμμένα τα είδη πτηνών για τα οποία ισχύει η συμφωνία, προκειμένου να προστεθεί ο θαλασσοκόρακας (*Phalacrocorax aristotelis*) στο παράρτημα 2.

Η Κροατία και η Ιταλία πρότειναν επίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, προκειμένου να συμπεριληφθούν στον κατάλογο ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* που βρίσκεται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (Θάλασσα Μπάρεντς) και ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* που βρίσκεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ανατολική Μεσόγειος - Κροατία, Αδριατική) στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 (στις κατηγορίες 2³ και 1γ⁴ αντίστοιχα).

Παρακάτω εξηγούνται οι λόγοι για τις προτάσεις αυτές.

Η οικογένεια Phalacrocoracidae (Φαλακροκορακίδες) περιλαμβάνεται ήδη στο παράρτημα 2 της συμφωνίας. Με βάση τα αποδημητικά τους χαρακτηριστικά, έξι από τα εν λόγω οχτώ είδη που αναπαράγονται εντός του γεωγραφικού πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας, συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα 2. Δύο είδη που δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο είναι ο θαλασσοκόρακας *Phalacrocorax aristotelis* και ο αφρικανικός κορμοράνος *Phalacrocorax africanus*.

Ο θαλασσοκόρακας κατοικεί στις ευρωπαϊκές και βορειοαφρικανικές ακτές του Ατλαντικού, από το Μαρόκο ως τη βόρεια Νορβηγία και τη χερσόνησο Κόλα, συμπεριλαμβανομένης της Ισλανδίας, καθώς και στη Μεσόγειο και σε τμήματα των ακτών του Εύξεινου Πόντου (del Hoyo et al. 1992). Έχουν αναγνωριστεί τρία υποείδη: *Ph. a. aristotelis* στον Ατλαντικό, *Ph. a. desmarestii* στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο και *Ph. a. riggenbachi* στο Μαρόκο. Γενικά, το είδος αυτό είναι καθιστικό και παρουσιάζει διασπορά, αν και ορισμένοι πληθυσμοί είναι όντως μεταναστευτικοί: οι βορειότεροι πληθυσμοί του υποείδους *Ph. a. aristotelis* που κατοικούν στη Νορβηγία και τη Ρωσία και ο πληθυσμός του υποείδους *Ph. a. desmarestii* που κατοικεί στην Αδριατική.

Υπολογίζεται ότι ο παγκόσμιος πληθυσμός τους αριθμούσε περίπου 100 000 ζεύγη τη δεκαετία του 1990 και 75 000-81 000 το 2004 (BirdLife International 2004). Το είδος κατατάσσεται από την IUCN ως «περιορισμένης ανησυχίας» (Birdlife 2015). Γενικά, παρουσιάζει τάσεις μείωσης, μολοντί ορισμένοι πληθυσμοί ενδέχεται να είναι σταθεροί

³ Βάσει του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 2 περιλαμβάνει πληθυσμούς που αριθμούν μεταξύ των 10 000 και 25 000 ατόμων περίπου.

⁴ Βάσει του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 1 περιλαμβάνει: α) είδη εγγεγραμμένα στο προσάρτημα I της Σύμβασης για τη Διατήρηση των Αποδημητικών Ειδών της Άγριας Πανίδας· β) είδη ταξινομημένα ως απειλούμενα στον κόκκινο κατάλογο των Απειλούμενων με Εξαφάνιση Ειδών ανά τον Κόσμο της Διεθνούς Ένωσης Προστασίας της Φύσης (IUCN), όπως αναφέρονται στην πλέον πρόσφατη σύνοψη της BirdLife International· γ) πληθυσμούς οι οποίοι αριθμούν λιγότερα των 10 000 ατόμων περίπου.

(Wetlands International 2006). Έχουν καταγραφεί μεγάλες διακυμάνσεις του πληθυσμού του είδους αυτού. Για παράδειγμα, ο πληθυσμός στο Ηνωμένο Βασίλειο αυξήθηκε κατά 21 % μεταξύ των ετών 1969 και 1987, από 31 600 ζεύγη την περίοδο 1969-1970 σε 47 300 ζεύγη την περίοδο 1985-1987. Κατόπιν σημείωσε μείωση κατά 27 % την περίοδο 1998-2002 και περαιτέρω μείωση κατά 26 % το 2011 (Balmer et al. 2013). Και στη Νορβηγία ο πληθυσμός του εν λόγω είδους παρουσιάζει μεγάλες διακυμάνσεις. Ο βορειότερος μεταναστευτικός πληθυσμός στη Θάλασσα Μπάρεντς μειώθηκε από 10 000 ζεύγη το 1980 σε 1 000 ζεύγη περίπου το 1994. Ωστόσο, αυξήθηκε πάλι σε 5 000 ζεύγη το 2013 (Fauchald et al. 2015).

Ο εκτιμώμενος πληθυσμός του υποείδους *Ph. a. desmaresti* ήταν 8 700 έως 11 126 ζεύγη αναπαραγωγής (Bazin and Imbert 2012). Το 2006, ο εκτιμώμενος πληθυσμός ήταν 10 000 άτομα (Culioli 2006). Στην Κορσική καταγράφηκε μείωση του πληθυσμού, δεδομένου ότι ο πρώην σταθερός πληθυσμός που έφτανε ως και τα 1 000 ζεύγη την περίοδο 1975-1983 μειώθηκε κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 50 %, σε 375 ζεύγη περίπου το 1994, ενώ στη συνέχεια ανέκαμψε (Dubois et al. 2008).

Το υποείδος *Ph. a. desmarestii* προστατεύεται στο ευρωπαϊκό τμήμα της σχετικής ζώνης και σε διάφορες χώρες που περιλαμβάνονται στον κόκκινο κατάλογο, λόγω χάρη: ταξινομείται ως «ευάλωτο» στη Βουλγαρία, και ως «απειλούμενο με εξαφάνιση» στην Αλβανία. Το υποείδος *Ph. a. aristotelis* προστατεύεται σε ένα τμήμα της ζώνης (Ηνωμένο Βασίλειο). Στο Ηνωμένο Βασίλειο, τοποθετήθηκε πρόσφατα σε υψηλότερο σημείο του πίνακα επικινδυνότητας, από «πορτοκαλί» σε «κόκκινο» (Eaton et al. 2015). Στη Ρωσία, συμπεριλαμβάνεται στον κόκκινο κατάλογο εξαιτίας του μικρού μεγέθους του πληθυσμού του. Δεδομένης της μείωσης του πληθυσμού του κατά 15-30 % σε μια δεκαετία, το εν λόγω είδος κατατάσσεται ως «σχεδόν απειλούμενο» στη Νορβηγία (Korneev et al. 2015).

Οι Velando και Freire (2002) τονίζουν ότι η αποτελεσματική διατήρηση του υποείδους *P. a. desmarestii* θα πρέπει να συναρτάται με την προστασία των τόπων αναπαραγωγής και των περιοχών κουρνιάσματος, καθώς με τη ρύθμιση της βενθικής αλιείας στις περιοχές διατροφής. Σύμφωνα με τους Velando και Freire (2002), οι δράσεις διατήρησης που πρότεινε η Birdlife το 2015 είναι οι εξής: (1) προσδιορισμός των θαλάσσιων τόπων (περιοχών) που είναι σημαντικοί για το εν λόγω είδος· (2) μεταγενέστερος χαρακτηρισμός τους ως προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών· (3) διαχείριση βασικών τόπων αναπαραγωγής και χειμερινών τόπων κουρνιάσματος, συμπεριλαμβανομένης της εξάλειψης των χωροκατακτητικών θηρευτών· (4) προγράμματα παρακολούθησης των αλιευτικών σκαφών, εγκαταστημένα επί του σκάφους, για τον προσδιορισμό των περιοχών όπου ο κίνδυνος απόληψης παρεμπόπτοντος αλιεύματος με απλάδια δίχτυα είναι μεγάλος· (5) κατά περίπτωση, εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προστασίας.

1.4. Οι προτάσεις του Λουξεμβούργου

Το Λουξεμβούργο πρότεινε τη μεταφορά όλων των πληθυσμών των κάτωθι τριών ειδών στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας: Μπεκατσοσκαλίδρα⁵ (*Calidris*

⁵ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος δύο πληθυσμούς *Caladirs ferruginea*: τον πληθυσμό της Δυτικής Σιβηρίας / Δυτικής Αφρικής, που αναφέρεται στη στήλη Β, κατηγορία 2γ, και τον πληθυσμό της Κεντρικής Σιβηρίας / Νοτιοδυτικής Ασίας, Ανατολικής και Νότιας Αφρικής, που αναφέρεται στη στήλη Β, κατηγορία 2γ.

ferruginea), θαλασσοπιττακός⁶ (*Fratercula arctica*) και άλκα⁷ (*Alca torda*). Μολονότι το Λουξεμβούργο δεν πρότεινε κάποια ειδική κατηγορία γι' αυτά τα τρία είδη, βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η μπεκατσοσκαλίδρα (*Calidris ferruginea*) και η άλκα (*Alca torda*) πληρούν τις προϋποθέσεις της κατηγορίας 4⁸ και ο θαλασσοπιττακός (*Fratercula arctica*) πληροί τις προϋποθέσεις της κατηγορίας 1β⁹.

Η πρόταση του Λουξεμβούργου αναφέρεται στο ψήφισμα 6.1 της έκτης διάσκεψης των μερών (MOP6) της AEWA¹⁰ που αναγνώρισε την πρόσφατη εισαγωγή των ακόλουθων ειδών στον κόκκινο κατάλογο: πουπουλόπαπια (*Somateria mollissima*), γκισάρι ή κυνηγόπαπια (*Aythya ferina*), χειμονοβουτηχτάρι (*Podiceps auritus*), στρειδοφάγος (*Haematopus ostralegus*), καλημάνια (*Vanellus vanellus*), ακτοτούρλι (*Limosa lapponica*), χοντροσκαλίδρα (*Calidris canutus*), μπεκατσοσκαλίδρα (*Calidris ferruginea*), γλάρος της Αρμενίας (*Larus armenicus*), θαλασσοπιττακός (*Fratercula arctica*) και άλκα (*Alca torda*). Τόνισε επίσης πόσο σημαντικό είναι να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις των εν λόγω αλλαγών στις καταχωρίσεις από την έβδομη διάσκεψη των μερών (MOP7).

1.5. Ανάλυση των προτάσεων

Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων 2 και 3 που προτείνουν η Κροατία, η Ιταλία και το Λουξεμβούργο θα καταστήσουν εφαρμοστέα την απαίτηση της παραγράφου 2.1.1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας – η οποία ορίζει τα μέτρα διατήρησης νομικού χαρακτήρα που ισχύουν για τους πληθυσμούς των ειδών που αναφέρονται στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 – σε όλους τους πληθυσμούς του θαλασσοκόρακα (*Phalacrocorax aristotelis*), της μπεκατσοσκαλίδρας (*Calidris ferruginea*), του θαλασσοπιττακού (*Fratercula arctica*) και της άλκας (*Alca torda*). Συγκεκριμένα, τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν προστασία σε πληθυσμούς εγγεγραμμένους στη στήλη Α του πίνακα 1 σύμφωνα με το άρθρο III παράγραφος 2 στοιχείο α) της συμφωνίας. Ιδίως, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2.1.3, τα εν λόγω μέρη:

α) απαγορεύουν τη σύλληψη πτηνών και αυγών των πληθυσμών που φιλοξενούνται στην επικράτειά τους·

⁶ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος τρεις πληθυσμούς *Fratercula arctica*: τον πληθυσμό του κόλπου του Χάντσον και του Ανατολικού Μείν έως και της Νότιας Γροιλανδίας, της Ισλανδίας, της Νήσου των Άρκτων, της Νορβηγίας έως και της Νότιας Νόβαγια Ζεμλιά, που αναφέρεται στη στήλη Γ, τον πληθυσμό του Βορειοανατολικού Καναδά, της Βόρειας Γροιλανδίας έως και του Γιαν Μάγιεν, του Σβάλμπαρντ, της Βόρειας Νόβαγια Ζεμλιά, που αναφέρεται στη στήλη Α, κατηγορία 3α, και τον πληθυσμό των Φερόων Νήσων, της Νότιας Νορβηγίας και της Σουηδίας, της Βρετανίας, της Ιρλανδίας, της Βορειοδυτικής Γαλλίας, που αναφέρεται στη στήλη Γ.

⁷ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος δύο πληθυσμούς *Alca torda*: τον πληθυσμό του υποείδους *Alca torda torda* στα ανατολικά της Βόρειας Αμερικής, τη Γροιλανδία, τα ανατολικά της Βαλτικής Θάλασσας και της Λευκής Θάλασσας, που αναφέρεται στη στήλη Γ, και τον πληθυσμό του υποείδους *Alca torda islandica* στην Ισλανδία, τις Φερόες Νήσους, τη Βρετανία, την Ιρλανδία, τη Νήσο Χέλγκολαντ, τη Βορειοδυτική Γαλλία, που αναφέρεται στη στήλη Γ.

⁸ Σύμφωνα με τον πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 4 περιλαμβάνει είδη που είναι εγγεγραμμένα ως σχεδόν απειλούμενα στον κόκκινο κατάλογο απειλούμενων ειδών της IUCN, όπως αναφέρεται στην πλέον πρόσφατη σύνοψη της Birdlife International, αλλά δεν πληρούν τους όρους της κατηγορίας 1, 2 ή 3, και για τα οποία απαιτείται διεθνής δράση.

⁹ Βλ. υποσημείωση 4 ανωτέρω.

¹⁰ UNEP/AEWA/MOP6/Res. 6.1 - <http://www.unep-aewa.org/en/document/adoption-amendments-aewa-annexes-2>

β) απαγορεύουν την εκούσια όχληση, στον βαθμό στον οποίο αυτή θα ήταν σημαντική για τη διατήρηση του συγκεκριμένου πληθυσμού· και

γ) απαγορεύουν την κατοχή ή τη χρήση και την εμπορία πτηνών ή αυγών των εν λόγω πληθυσμών οι οποίοι έχουν αποτελέσει αντικείμενο απολήψεων κατά παράβαση των απαγορεύσεων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει του στοιχείου α) ανωτέρω, καθώς και την κατοχή ή τη χρήση και την εμπορία οποιωνδήποτε ευκόλως αναγνωρίσιμων τμημάτων ή παραγώγων των εν λόγω πτηνών και των αυγών τους.

Κατ' εξαίρεση για τους πληθυσμούς που είναι εγγεγραμμένοι στις κατηγορίες 2 και 3 της στήλης Α και οι οποίοι σημειώνονται με αστερίσκο, και για τους πληθυσμούς που είναι εγγεγραμμένοι στην κατηγορία 4 της στήλης Α, η θήρευση δύναται να συνεχίζεται στη βάση μιας βιώσιμης χρήσης¹¹. Η εν λόγω βιώσιμη χρήση οφείλει να εντάσσεται στο πλαίσιο διεθνούς σχεδίου δράσης για τα είδη, μέσω του οποίου τα συμβαλλόμενα μέρη προσπαθούν να εφαρμόζουν τις αρχές της προσαρμοστικής διαχείρισης απόληψης¹². Η εν λόγω χρήση υπόκειται τουλάχιστον στα ίδια μέτρα νομικού χαρακτήρα με εκείνα για την απόληψη πτηνών από πληθυσμούς εγγεγραμμένους στην στήλη Β του πίνακα 1, όπως απαιτείται στην παράγραφο 2.1.2.

Η πρόταση της Ιταλίας και της Κροατίας, καθώς και οι προτάσεις του Λουξεμβούργου είναι βάσιμες. Είναι συμβατές με το δίκαιο της ΕΕ και συμπληρωματικές προς αυτό, ιδίως δε με/προς την οδηγία για τα πτηνά.

Κατόπιν γραπτής διαβούλευσης με την ομάδα εμπειρογνομόνων των οδηγιών για τη φύση (Nature Directives Expert Group - NADEG), η Επιτροπή προτείνει στην Ένωση να στηρίξει τις ως άνω προτάσεις, δεδομένου ότι είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες και συνάδουν με τη δέσμευση της Ένωσης για τη διεθνή συνεργασία με σκοπό την προστασία της βιοποικιλότητας. Οι προτάσεις για τροποποίηση δεν απαιτούν αλλαγή της ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας.

Τυχόν προτάσεις για τροποποίηση των παραρτημάτων της συμφωνίας διαβιβάζονται στη γραμματεία της συμφωνίας το αργότερο 150 ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης (βλ. άρθρο Χ, παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας), ήτοι την 7η Ιουλίου 2018.

Επομένως, είναι απαραίτητο να αποφασίσει επείγοντως το Συμβούλιο για την υποβολή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ως άνω πρότασης στη γραμματεία της συμφωνίας. Η πρόταση αυτή συνιστά τη θέση που θα πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ένωσης, για τους σκοπούς του άρθρου 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

¹¹ Ως «βιώσιμη χρήση» νοείται η χρήση συστατικών της βιολογικής ποικιλομορφίας κατά τρόπο και κατά ποσοστά τέτοια που δεν προκαλείται μακροπρόθεσμα υποβάθμιση της βιολογικής ποικιλομορφίας, ενώ διατηρούνται κατ' αυτόν τον τρόπο οι δυνατότητές της να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις επιδιώξεις των σημερινών και των μελλοντικών γενεών.

¹² Ως «προσαρμοστική διαχείριση απόληψης» ορίζεται η περιοδική διαδικασία καθορισμού της νομοθεσίας περί θήρας βάσει συστήματος παρακολούθησης των πληθυσμών και των ενδιατημάτων τους, καταγραφής του επιπέδου απόληψης, ανάλυσης των δεδομένων και καθορισμού κανονιστικών επιλογών.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υποβολή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρότασης για την τροποποίηση των παραρτημάτων 2 και 3 της συμφωνίας για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας (AEWA).

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συμφωνία για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας («η συμφωνία») συνάφθηκε από την Ένωση με την απόφαση 2006/871/ΕΚ¹ του Συμβουλίου και τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2005. Η συμφωνία αποσκοπεί στη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών και των ενδιαιτημάτων τους σε ολόκληρη την Αφρική, την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή, την Κεντρική Ασία, τη Γροιλανδία και το Καναδικό Αρχιπέλαγος.
- (2) Ως συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας, η Ένωση δύναται να υποβάλλει προτάσεις για την τροποποίηση των παραρτημάτων της συμφωνίας. Το παράρτημα 2 περιλαμβάνει τα είδη υδρόβιων πτηνών στα οποία εφαρμόζεται η συμφωνία. Το παράρτημα 3 περιλαμβάνει το σχέδιο δράσης, το οποίο καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα συμβαλλόμενα μέρη για τα είδη προτεραιότητας, λόγω χάρη τα μέτρα για τη διατήρηση των ειδών, τη διατήρηση των ενδιαιτημάτων, τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, την έρευνα και την παρακολούθηση, την εκπαίδευση και την ενημέρωση, καθώς και την εφαρμογή, σύμφωνα με τα γενικά μέτρα διατήρησης που ορίζονται στο άρθρο III της συμφωνίας.
- (3) Η Κροατία και η Ιταλία πρότειναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παραρτήματος 2 της συμφωνίας, προκειμένου να προστεθεί ο θαλασσοκόρακας (*Phalacrocorax aristotelis*) στο παράρτημα 2.
- (4) Η Κροατία και η Ιταλία πρότειναν επίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, προκειμένου να συμπεριληφθούν στον κατάλογο ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* που βρίσκεται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (Θάλασσα Μπάρεντς)

¹ ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 24.

και ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* που βρίσκεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ανατολική Μεσόγειος - Κροατία, Αδριατική) στη στήλη Α του πίνακα 1 του εν λόγω παραρτήματος (στις κατηγορίες 2² και 1γ³ αντίστοιχα).

- (5) Το Λουξεμβούργο πρότεινε τη μεταφορά όλων των πληθυσμών των ακόλουθων τριών ειδών στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας: Μπεκατσοσκαλίδρα⁴ (*Calidris ferruginea*), θαλασσοπιττακός⁵ (*Fratercula arctica*) και άλκα⁶ (*Alca torda*). Μολονότι το Λουξεμβούργο δεν πρότεινε κάποια ειδική κατηγορία γι' αυτά τα τρία είδη, βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η μπεκατσοσκαλίδρα (*Calidris ferruginea*) και η άλκα (*Alca torda*) πληρούν τις προϋποθέσεις της κατηγορίας 4⁷ και ο θαλασσοπιττακός (*Fratercula arctica*) πληροί τις προϋποθέσεις της κατηγορίας 1β⁸.
- (6) Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων 2 και 3 που προτείνουν η Κροατία, η Ιταλία και το Λουξεμβούργο θα καταστήσουν εφαρμοστέα την απαίτηση της παραγράφου 2.1.1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, που ορίζει τα μέτρα διατήρησης νομικού χαρακτήρα τα οποία ισχύουν για τους πληθυσμούς των ειδών που αναφέρονται στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3, σε όλους τους πληθυσμούς του θαλασσοκόρακα (*Phalacrocorax aristotelis*), της μπεκατσοσκαλίδρας (*Calidris ferruginea*), του θαλασσοπιττακού (*Fratercula arctica*) και της άλκας (*Alca torda*). Συγκεκριμένα, όσον αφορά τους πληθυσμούς που είναι εγγεγραμμένοι στην στήλη Α του πίνακα 1, τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας απαγορεύουν τη σύλληψη πτηνών και αυγών των πληθυσμών που φιλοξενούνται στην επικράτειά τους, καθώς και την εκούσια όχληση, στον βαθμό στον οποίο αυτή θα ήταν σημαντική για τη

² Βάσει του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 2 περιλαμβάνει πληθυσμούς που αριθμούν μεταξύ των 10 000 και 25 000 ατόμων περίπου.

³ Βάσει του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 1 περιλαμβάνει: α) είδη εγγεγραμμένα στο προσάρτημα Ι της Σύμβασης για τη Διατήρηση των Αποδημητικών Ειδών της Άγριας Πανίδας· β) είδη ταξινομημένα ως απειλούμενα στον κόκκινο κατάλογο των απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών ανά τον κόσμο της Διεθνούς Ένωσης Προστασίας της Φύσης (IUCN), όπως αναφέρονται στην πλέον πρόσφατη σύνοψη της BirdLife International· γ) πληθυσμούς οι οποίοι αριθμούν λιγότερα των 10 000 ατόμων περίπου.

⁴ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος δύο πληθυσμούς *Calidris ferruginea*: τον πληθυσμό της Δυτικής Σιβηρίας / Δυτικής Αφρικής, που αναφέρεται στη στήλη Β, κατηγορία 2γ, και τον πληθυσμό της Κεντρικής Σιβηρίας / Νοτιοδυτικής Ασίας, Ανατολικής και Νότιας Αφρικής, που αναφέρεται στη στήλη Β, κατηγορία 2γ.

⁵ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος τρεις πληθυσμούς *Fratercula arctica*: τον πληθυσμό του κόλπου του Χάντσον και του Ανατολικού Μείν έως και της Νότιας Γροιλανδίας, της Ισλανδίας, της Νήσου των Άρκτων, της Νορβηγίας έως και της Νότιας Νόβαγια Ζεμλιά, που αναφέρεται στη στήλη Γ, τον πληθυσμό του Βορειοανατολικού Καναδά, της Βόρειας Γροιλανδίας έως και του Γιαν Μάγιεν, του Σβάλμπαρντ, της Βόρειας Νόβαγια Ζεμλιά, που αναφέρεται στη στήλη Α, κατηγορία 3α, και τον πληθυσμό των Φερόν Νήσων, της Νότιας Νορβηγίας και της Σουηδίας, της Βρετανίας, της Ιρλανδίας, της Βορειοδυτικής Γαλλίας, που αναφέρεται στη στήλη Γ.

⁶ Ο πίνακας 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας περιλαμβάνει επί του παρόντος δύο πληθυσμούς *Alca torda*: τον πληθυσμό του υποείδους *Alca torda torda* στα ανατολικά της Βόρειας Αμερικής, τη Γροιλανδία, τα ανατολικά της Βαλτικής Θάλασσας και της Λευκής Θάλασσας, που αναφέρεται στη στήλη Γ, και τον πληθυσμό του υποείδους *Alca torda islandica* στην Ισλανδία, τις Φερόες Νήσους, τη Βρετανία, την Ιρλανδία, τη Νήσο Χέλγκολαντ, τη Βορειοδυτική Γαλλία, που αναφέρεται στη στήλη Γ.

⁷ Σύμφωνα με τον πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας, η κατηγορία 4 περιλαμβάνει είδη που είναι εγγεγραμμένα ως σχεδόν απειλούμενα στον κόκκινο κατάλογο απειλούμενων ειδών της IUCN, όπως αναφέρεται στην πλέον πρόσφατη σύνοψη της BirdLife International, αλλά δεν πληρούν τους όρους της κατηγορίας 1, 2 ή 3, και για τα οποία απαιτείται διεθνής δράση.

⁸ Βλ. υποσημείωση 5 παραπάνω.

διατήρηση του συγκεκριμένου πληθυσμού. Κατ' εξαίρεση για τους πληθυσμούς που είναι εγγεγραμμένοι στις κατηγορίες 2 και 3 της στήλης Α και οι οποίοι σημειώνονται με αστερίσκο, και για τους πληθυσμούς που είναι εγγεγραμμένοι στην κατηγορία 4 της στήλης Α, η θήρευση δύναται να συνεχίζεται στη βάση μιας βιώσιμης χρήσης⁹. Η εν λόγω βιώσιμη χρήση θα πρέπει να εντάσσεται στο πλαίσιο διεθνούς σχεδίου δράσης για τα είδη, μέσω του οποίου τα συμβαλλόμενα μέρη προσπαθούν να εφαρμόζουν τις αρχές της προσαρμοστικής διαχείρισης απόληψης¹⁰.

- (7) Η πρόταση της Ιταλίας και της Κροατίας, καθώς και οι προτάσεις του Λουξεμβούργου είναι βάσιμες. Είναι συμβατές με το δίκαιο της ΕΕ και συμπληρωματικές προς αυτό, ιδίως δε με/προς την οδηγία 2009/147/ΕΚ¹¹.
- (8) Οι προτάσεις είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες και συνάδουν με τη δέσμευση της Ένωσης για διεθνή συνεργασία με σκοπό την προστασία της βιοποικιλότητας.
- (9) Τα είδη καλύπτονται ήδη από την οδηγία 2009/147/ΕΚ περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, και ο θαλασσοκόρακας (*Phalacrocorax aristotelis*) είναι επίσης εγγεγραμμένος στο παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας. Επομένως, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν απαιτούν καμία αλλαγή της ενωσιακής νομοθεσίας.
- (10) Συνεπώς, η Ένωση θα πρέπει να υποβάλει τις προτάσεις αυτές στη γραμματεία της συμφωνίας, ενόψει της έβδομης διάσκεψης των μερών, που θα πραγματοποιηθεί στη Νότια Αφρική από τις 4 έως τις 8 Δεκεμβρίου 2018,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Ένωση υποβάλλει τις ακόλουθες προτάσεις για την τροποποίηση των παραρτημάτων 2 και 3 της συμφωνίας για τη διατήρηση των αποδημητικών υδρόβιων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας:
 - α) Να προστεθεί ο θαλασσοκόρακας (*Phalacrocorax aristotelis*) στο παράρτημα 2 της συμφωνίας.
 - β) Να συμπεριληφθούν στον κατάλογο ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis aristotelis* που βρίσκεται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (Θάλασσα Μπάρεντς) και ο πληθυσμός του υποείδους *Phalacrocorax aristotelis desmarestii* που βρίσκεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης

⁹ Ως «βιώσιμη χρήση» νοείται η χρήση συστατικών της βιολογικής ποικιλομορφίας κατά τρόπο και κατά ποσοστά τέτοια που δεν προκαλείται μακροπρόθεσμα υποβάθμιση της βιολογικής ποικιλομορφίας, ενώ διατηρούνται κατ' αυτόν τον τρόπο οι δυνατότητές της να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις επιδιώξεις των σημερινών και των μελλοντικών γενεών.

¹⁰ Ως «προσαρμοστική διαχείριση απόληψης» ορίζεται η περιοδική διαδικασία καθορισμού της νομοθεσίας περί θήρας βάσει συστήματος παρακολούθησης των πληθυσμών και των ενδιαιτημάτων τους, καταγραφής του επιπέδου απόληψης, ανάλυσης των δεδομένων και καθορισμού κανονιστικών επιλογών.

¹¹ ΕΕ L 20 της 26.01.2010, σ. 7.

(Ανατολική Μεσόγειος - Κροατία, Αδριατική) στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 (στις κατηγορίες 2 και 1γ αντίστοιχα).

γ) Να μεταφερθούν όλοι οι πληθυσμοί της μπεκατσοσκαλίδρας (*Calidris ferruginea*), του θαλασσοπιττακού (*Fratercula arctica*) και της άλκας (*Alca torda*) στη στήλη Α του πίνακα 1 του παραρτήματος 3 της συμφωνίας (στις κατηγορίες 4, 1β, και 4 αντίστοιχα).

2. Η Επιτροπή διαβιβάζει την πρόταση, εξ ονόματος της Ένωσης, στη γραμματεία της συμφωνίας για τη διατήρηση των αποδημητικών υδροβίων πτηνών της Αφρικής και της Ευρασίας.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*